

ΚΑΜΙΑ ΘΥΣΙΑ ΣΤΟΝ ΒΟΜΟ ΤΗΣ ΜΟΝΙΜΗΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ

**Συγκέντρωση ενάντια στην ακρίβεια στις γειτονιές του Ζωγράφου
Σάββατο 09/03, στις 12:00, πλατεία Τερζάκη.**

Κάθε φορά που μπαίνουμε σε σούπερ μάρκετ οι τσέπες μας σενάζουν. Οι τιμές αυξάνονται σταθερά, δυσανάλογα με τις αυξήσεις στους πενιχρούς μισθούς και τις συντάξεις μας που τελειώνουν στα μέσα του μήνα, αναγκάζοντας μας να επιλέξουμε αν θα χουμε να φάμε ή να πληρώσουμε το ρεύμα και το νοίκι.

Κράτος, μίντια και αφεντικά μας παρουσιάζουν την ακρίβεια σαν ένα ακραίο φαινόμενο που έπεσε εξ ουρανού και τον πληθωρισμό ως εισαγόμενο, ενώ πρωτοστατούν στους πολέμους της Δύσης σε Ουκρανία και Μέση Ανατολή και αντιμετωπίζουν κάθε κρίση ως ευκαιρία για να υποτιμήσουν κι άλλο τις ζωές μας. Η πραγματικότητα είναι ότι κεφάλαιο και αφεντικά είναι οι υπαίτιοι για τις απλησίαστες τιμές. Συγκεκριμένα, τα σούπερ μάρκετ εδώ και χρόνια αισχροκερδούν και λειτουργούν ως καρτέλ, και μέσω του πληθωρισμού, φορτώνουν το βάρος της κρίσης στις πλάτες μας, μειώνοντας έμμεσα τον μισθό μας ενώ διατηρούν σταθερά/αυξάνουν τα κέρδη τους.

Κι όσο εμείς κόβουμε από παντού, το κράτος μας πετάει στα μούτρα τα "μέτρα μόνιμης μείωσης των τιμών", τα καλάθια του νοικοκυριού και επιδόματα ψίχουλα (market pass κτλ) που προέρχονται από τους υψηλότατους συντελεστές ΦΠΑ. Με αυτή την πολιτική, ουσιαστικά καλύπτει ένα μέρος του κλεμμένου μας μισθού, ενώ πριμοδοτεί την ελεγχόμενη κατανάλωση και την ψηφιοποίηση των ζώων μας. Μας παρουσιάζει την εικόνα πως "κάνει ό,τι μπορεί", ενώ στην πραγματικότητα μας κοροϊδεύει, αφού δεν λύνει το πρόβλημα, αλλά απλά διαφημίζει τις ελληνικές επιχειρήσεις -με τις οποίες τα "έχει κάνει πλακάκια"- και τα προϊόντα τους που επέλεξε για εμάς. Ταυτόχρονα, τα σούπερ μάρκετ και οι μεσάζοντες με τα κόλπα τους μας κατευθύνουν σε προϊόντα ιδιωτικής ετικέτας, χαμηλότερης ποιότητας και μικρότερης ποσότητας.

Δεν ξεχνάμε ότι κατά τη διάρκεια των λοκ ντάουν τα αφεντικά των σούπερ μάρκετ όχι μόνο αύξησαν κατακόρυφα τον τζίρο τους, αλλά και εκμεταλλεύθηκαν ακόμα πιο βάνουσα τους εργαζόμενους τους και αυτό προφανώς ισχύει και (στο) σήμερα. Από την πανδημία και μετά, αντί για αυξήσεις στους μισθούς, η νέα κανονικότητα περιλαμβάνει καθεστώς συγγής εκμετάλλευσης με πλήρως απελευθερωμένα και ελαστικά ωράρια, απλήρωτες υπερωρίες, απολύσεις και εργοδοτική τρομοκρατία.

Πληρώσαμε αρκετά, καιρός να πληρώσουν κάτι και τα αφεντικά. Χορτάσαμε από ατομική ευθύνη. Δεν είμαστε εμείς που τζογάρουμε μέσα από το χρηματιστήριο ενέργειας για να νιώθουμε τύψεις που για να καλύψουμε τις βασικές μας ανάγκες, περικοπτούμε τις επιθυμίες μας και γινόμαστε λογιστές κάθε στιγμή που ψωνίζουμε, ώστε να διαλέξουμε την "συμφέρουσα" προσφορά τους. Μας σπρώχνουν στη μιζέρια στο τέλος κάθε μήνα, ενώ ταυτόχρονα τοποθετούν αντικλεπτικά στο ελαιόλαδο και στο βρεφικό γάλα!

Οι τιμές δεν θα πέσουν από μόνες τους, ούτε και με ευχές. Το ζήτημα του πληθωρισμού δεν είναι τεχνικό, είναι πολιτικό. Οι τιμές των προϊόντων δεν διαμορφώνονται ουδέτερα, από μόνες τους, αλλά είναι αποτέλεσμα της εκμετάλλευσης της εργατικής μας δύναμης. Οπότε και έχουμε τη δύναμη να ρίξουμε τις τιμές αν σκεφτούμε και δράσουμε συλλογικά, παλεύοντας όλοι μας άνεργες, "ελαστικοί" και "μόνιμοι" εργαζόμενοι, συνταξιούχοι/ες για τις ανάγκες και τα συμφέροντα της τάξης μας. Το έχουμε πετύχει τόσο στις ανατολικές συνοικίες, όσο και πιο πρόσφατα στην Κυψέλη (Κρητικός) και στα Πατήσια (Μασούτης).

Δε θέλουμε να ζούμε με επιδόματα και passes, διεκδικούμε συλλογικά μείωση των τιμών στα σούπερ μάρκετ, όπως και αυξήσεις μισθών/συντάξεων, μέχρι να έρθει η ώρα να διεκδικήσουμε όλο τον πλούτο που παράγουμε.

Παλεύουμε για τη δημιουργία ενός κινήματος αυτομειώσεων στις γειτονιές μας.

Δεν υπάρχει άλλος δρόμος για την ικανοποίηση των αναγκών και των επιθυμιών μας. Δεν ελπίζουμε σε μεσσίες και σωτήρες, σε καμία κυβέρνηση και κόμμα, οι μόνοι που μπορούν να μας σώσουν είμαστε εμείς, μέσα από τους συλλογικούς, αυτοοργανωμένους, δυναμικούς μας αγώνες. Να μην ζήσουμε σαν ικέτες και δούλοι.

**Συλλογικότητες των Ανατολικών
Συνοικιών της Αθήνας
ενάντια στην ακρίβεια**